



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

sub pretextu charitatis, & elemosynæ partem nummorum illorum ex unguento vendito acquisitorum suffragari voluisse. Charitatem erga pauperes voluit sibi esse medium, quo sua furtiva exequeretur. En verba Sancti. *Ludas enim, licet studio fratris, & odio Salvatoris, sub pretextu pietatis tamen illa ipsa fallacia verba deprompsit: Irreligiosus nimium crimen proprium, sub specie religionis, dum tegere conatur, expressit.*

D. Gaud.
Brix. 13.

17. Quæro vos fas mihi sit vestra venia hoc mane relicti scripturis sacris historias profanas adducere. Nota est historia, quam refert Titus Livius. Romulus post ædificatam à se urbem Romam plures ad Sabinos legatos destinavit, ut puellas Sabinenses Romanis matrimonio jungerent, Sempet tenerent Sabinus, ut Romanorum imperium deficientibus Puellis periret. Male hoc habuit Romulum; Sed audite, quo stratagemate sit usus, Quadam die solemnissima festa, in vitas puellis Sabinensibus in honorem Neptunus instituit, Puellæ lobatissimæ comparuerunt, verum, dum maxime solemnifarent Romani jubente Romulo virgines Sabinenses raperunt: Ludos ex industriâ parat Neptuno equestri solemniter. *Inventus Romana ad rapendas virgines discursit.* Romulus itaque nullum medium aptius ad rapendas virgines putavit, quam celebrationem religiosam festi Neptuno Deo maris consecrati. O quot carnales, & mundani Ecclesiasticas, in quibus agitur aliquod festum, non ex devotione, non ut in dulgentias lucentur, non ut veniam peccatorum suorum obtineant, sed ut tractare possint de illicitis loco sacro & honori Dei, atque proximis repugnantibus, frequentari? Et revera meo iudicio homines nullum crimen committere possunt, nisi mediante virtute. Hinc dicebat Salustius, de conjuratione Catilinar. *oration. Casaris folio trigesimo septimo. Omnia mala ex bonis initiis orta sunt.* Ut pessimos conceptus exquantur, principia optima & præcipua ex armamentario virtutum accipiunt.

Tit. Liv.
11. fol. 3.
L.A.B.C.

18. Nolo id hic omittere nec præterire, quod de Dionysio Tyranno Syracusano narrat Victorinus Strigelius his verbis: *Dionysius cum pecuniâ in lib. 11. egeret, nec aliter eam comparare posset, sicut hist. iustis. imaginem somni à Cerere oblatum, qua jubebat ornatus solenni die convenire in templo Cereris, ut vota ibi facerent. Cum autem partim religione, partim mandato tyranniper mota in templum convulsissent, dedit mandatum militibus, ut gregem mæronarum & virginum spoliarent ornatu muliebri.*

Vit. Strig.
in lib. 11.
fol. 222.

An stratagemata pejus poterat inveniri? Sed quid dicemus de impiis impostoribus Pharisæis, qui cum Christo Redemptore nostro ab cursus sanctos formant. *magister quod dicit mandatum magnum in te, et non alia de causa, nisi ut occasionem habeat Christum culpandis eorum conceptus perierunt, & stratagemata evaserunt, fictiones eorum abierunt in fumos, & ut dicitur in communi proverbio, vel ut proximum diffament. Vitium est pessimum, quod reperitur vel ob proprium interesse, vel ut proximum diffament. Vitium est pessimum, quod reperitur vel inveniri potest, & omnes, præsertim hominem Christianum dedecet, qui Deum, & proximum amare & diligere juxta illam sententiam CHRISTI: *Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum sicut te ipsum.* Christianus debet agere sincere, & non subdole, sic Christianus erunt irreprehensibiles. Scio me loqui cum intelligentibus, hæc dicta sufficiant, & quiesco.*

ALTERA PARS.

DUM impij sub pallio sanctitatis non condequuntur suos malos conceptus, conjuguntur, & in vicem coadunantur contra justum, ut ei vel in vita, vel in fama nocent. Magis participat de essentia Diaboli quam hominis, Hujus facies erant Saducei, & Pharisei ideo inter se non, sed Christo adversi. Audiamus Hosteniæ. *Pharisæi & Saducei perperuo inter se pugnant, ut per nullo consentientes, præterquam in odiendo, & persequendo Christum. Hic enim peculiaris est sectarum genus, ut inter se perpetuo discordant, & unum autem similiter adversantur Christo, & unam spem oppugnant. Ideo scribit sanctus Mathæos convenisse in unum; Convenerunt in unum. Omnes contra justum in unum conspirant. Sic Dionysius Carthusianus: Convenerunt in unum inter se conquecentes quid Christo persequerent; & per quem modum procederent, & adverserent, ut cum multitudine magna acciderent quatenus Christum timore conquecerent. Veniam enim, ut multitudine vincebant, quam ratione superare non poterant.*

19. In Ægypto debebat filii Jacobi, cum plurimis ejus posteris numero ferme septingentis, qui cum Jacobo volente videre Joseph ante mortem suam in Ægyptum profecti sunt, eandem, & videbatur antequam mori, & scelerat faceret textus, Hebræos ad Ægyptum valde male fuisse habitos, Oderant filios Israël Ægyptum, sed cur

ad hoc persecuti sunt Israelitas, quod ad amaritudinem perducant vitam eorum? Israelitae non cessant molesti Aegyptiis, imo in omnibus illis sermone, & erat ad manum: *Omnique famularum in terra operibus premebantur*. Joseph fuerat vixit interegentia & inculpata, nullus de eo conque potuit. Ergo potius debuerunt Israelitas amare, & bene habere. Poterit forsitan aliquis respondere. Fratres Josephi, dum hic esset Protex, plures offendit, & laesit putantes prius mundum, quam eorum dominum desitutum. Hinc vel ubi motem Pharaonis, vel Josephi alius Rex creatus est, qui vix notitiam Josephi habuit, & per decessit habuit, *sursum interea Rex novus super Aegyptum, qui ignorabat Joseph*. Omnes apud hanc de fratribus Josephi, ejusque nepotibus congrederentur. Potest dici hanc fuisse causam, quod Aegyptii Hebraeos oderint, & male tractant, prout in similibus quot die experientia docet. Hae responso esto posse admitti, nihilominus id plures pessima inclinationi, & naturae pravae, ex qua sine causa odierunt, & persequuntur bonos attribunt. Sic opinatur quidam Doctor Parisiensis: Ita impij sunt, ut in eos non possint. *Græco odierunt filios Israel Aegyptii*.

2. Moribundus Patriarcha Jacob, omnes suos filios accersit, utque eventus futuros praedicit, & specialiter sic allocutus est Josephum: *Eum accersens Joseph, & decorus aspectu, sed exasperant eum, iurgati sunt, invidiamque illi invidentes jacula*.

3. Sete vel in causam occurrit odio habuerunt Joseph, eumque telis persecutionum persequuntur. Nulli molestus erat, nec ulli aliquid malum intulit, cur ergo eum non reliquerunt in pace, sed semper ei insidias struxerunt. In causalem. *Erat filius accersens, & decorus aspectu*. Hoc est quotidie de virtute in virtutem proficere. *Joseph Hebraeus adolescens, verba sunt Zenonis, clarus genere, clarior pulchritudine morum, clarissimus probitate*. Secundo erat decorus aspectu, & credo eum potius locutum de decore ingenii quam corporis. Verbo: Sanctitas Josephi fuit magis attrahens perveritatem fratrum, & fuit meta, in quam ejaculati sunt sagittae persecutionum. Hoc sensu credo dixisse sanctum Gregorium: *Statim atque quis virtutem amplectitur ab iniquitate per actionem patitur*.

4. In summa: omnes pravi univertur ut pulvis occidat. Angeli sub forma peregrinorum circumstant in domo Loth, & omnes illi sceleratissimi usque ad minimum accurrerunt ad

domum Loth, eamque undique cinctur potas diffugerunt, & nisi Deus eorum temeritatem castigasset, Loth aliquid damnium recepisset. *Viri civitatis vallaverunt domum a puero usque ad senem, omnis populus simul*. Ad hoc propositum dicit sanctus Odo: *Quid ergo pravos homines mundi divites dixerim, nisi avitas quasdam humani generis, quidam contra se superbiunt, bonorum vitam unanimitate assignant*.

23. Hi, si credimus Sancto Patri Augustino, sunt instrumenta, quibus utitur Daemon, ut bonos male tractet. *Malos enim homines Diabolus serm. 81. quasi malleus, vel flagella habere consuevit, denique non persequitur bonos, nisi per malos*.

Sed agant, quod lubet, poena decum in eos relabatur. Contingit illis quod stulto, qui sagittis solem petebat, sed in illum recidebant. Præterea canis saevit in lapidem, quo fuit petrus, sed dentes ejus launt: Huc forsitan alludere volebat ille doctus Poëta sic gratioso canens:

Et canis in lapidem dentes tibi fregeris ipsi

De his mento dici potest illud Davidis: *In laqueo isto, quem absconderunt comprehensus est pes eorum, vel illud decretum legis: Dignum est fradem in suam actorem retorqueri*.

24. Sed agant, quod volunt, justi armati sunt scuto satis forti insula Chalibis, scuto integritatis scilicet, nulli ictus illud laedunt, imo sagittae perfectionum in suos auctores resiliunt. Struant ergo insidias instat Perilli, impietas erga illos erit Phalaas. Si mihi non credant, audiant Basilium: *Consilia ad versus justos inira, in caput maligni consultantium retorquentur, quem admodum et tela qua si semel incidunt in corpus iohdam, in suos jaculatoris resiliunt*.

25. Origenes loquens de Aarone & Maria ejus sorore, concordibus ad injuste perendum servum Dei Moysen lectum, quod ex hoc retulerunt, parat: *Videbis quid sibi poena contulerint obreclatores: quid vero illi cui obreclarent que fuerint laudis Sibi turpitudinem illi splendorem, sibi speram illi gloriam, sibi opprobrium, illi magnificentiam quis invenit*.

Si velis irritare ignem arundinibus illum percutiendo, hæc consumuntur, & igois magis augeatur. Hinc Chrysostomus: *Vide ubique temeritates magna parere bona. In malitia ilem eventus, ut si qui calamum habens praeterit contra ignem, & videtur quidem verberare ignem, ignis autem clarior fit, & calamum consumitur. Alimenta enim, & fontes claritudinis, est malicia virtutis*.

Gen. c. 19.
D. Odo. in c. 24. Job.
D. P. Aug. serm. 81.
Basil. in c. 3. 1. ja.
Psal. 9.
Basil. in c. 3. 1. ja.
Orig. ho. 7. in Numer.
D. Iou. Chrys. ho. 54. in Act.
Apostob.

Joseph
licab

Talia sunt nocumenta, quae mali iustis referunt; venti turbant mare, sed in das uique ad coelum extollunt. Nudus agricola, grana ex paleis excutit, dum baculo indicat illas percutit. Ferrum quae in vis informis, & obdusum rubigine, a malleo politur, & formam recipit, Dani illius formam. Aurum in fornace ab igne mundatur. Quo magis credebant aquae diluuii, eo altius arca Noe exaltabatur. Themitocles sapienter est fallus,

persecutionibus suorum concivium vitam servatam, Periculis ni perissem. Nam vera doctrina Didaci Beza: Sic universi per se ipsos iustis iustis cumulationem parvam gloriam; Naquam enim non augetur gloria ex eo quod vero iustis afflictionem. Calumniantes ergo confunduntur, ut contingit Pharisaeis, quorum nemo augetur, quiquam ex illa die eum amplius interrogat. Et ite in pace.

DOMINICA XVIII. POST PENTECOSTEN.

Confide fili remittuntur tibi peccata tua.

ARGUMENTUM.

Ostenditur eum, qui vult curare animam ab infirmitate peccati, debere tollere radicem occasionis.

Non sufficit quod doctus & peritus medicus solum bene curet corpus infirmum, & morbum pellat, sed debet applicare media efficacissima, ut causam tollat, ne infirmitas redeat; *Causa morbum fovens omnino dirimi debet, ut morbus ipse solvatur.* Dicebat ille expertus medicus corporum humanorum, nam velut doctus Philosophus cognoscebat, quod remota causa removeatur effectus; huc videret mihi alludere voluisse Eusebius Emisenus, dum non scio an loquatur de medio spiritali, vel corporali. *Dixit bonus medicus ad morbi venam, Et radicem spectat, postquam amputaverit haec, caetera ad facilius ducit.* Quid prodest hortulano plantam cultio abscindere, si radices ex terra non evellat? nova gemina producet, quae cum foliis prodeuntibus, quasi tot linguis dicere videntur, improvidus & imprudens fuisti, dum radice intacta plantam excidisti. En dum unam abscidisti, decem vel viginti in tuum damnum pullulant, idcirco dixit S. Nilo: *Quocirca nobis faciendum est, ut malorum radices evellamus, haec enim manente, rami quoque pullulabunt.*

Galenus.

Euseb. Emis.

Lib. 8.

Similimodo subjungo, idem peccatori contingit, qui remediis efficacissimis sacramentorum tollit infirmitatem peccati ab anima, vel

fertio contitionis, infelicem illam plantam abscidit, si similiter radices occasionum non extirpet; Tunc enim verba sunt Cardinalis Tolletino malo perfecte subvenitur, quando occasio peccati amputatur. Sauctum consilium & salutare monitur in hodierno Evangelio a nostro Salvatore traditum: Paralyticum corporalis infirmitatis prime animam a peccatis curavit, haec enim causa indispositionis corporalis erat, hoc docet Strabo Fulgentis, *Eccc modus curandi, prius dimittet causam morbi, nempc tollit peccata, postea vero corpus sanat & ut occasionem habeamus proficiendi, haec doctissima evangelicam allomemus, ocmpe volentem curare animam ab infirmitate peccati, debere simul radicem occasionis tollere.* Sic monet Glusla Marialis, *Oportet ut deponat vitam, Et peccata praeterita, Et peccati occasiones caveat.* Hanc materiam huiusmodi tractabimus, inretim spondo, quod quo magis mihi fuerit silentio, eo minus molestum prolixitate me vobis futurum, & cedamur.

PARS PRIMA.

Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

UT effectus aliquis impediatur, necesse est impedire causam, ut enim docet Cassianus